

Sygn. akt I ACz 1624/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku: **M. S.**

przy udziale: **L. S. i Prokuratora Okręgowego**

o ustalenie, że orzeczenie nie podlega uznaniu

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 16 lipca 2012 r., sygn. akt XIII Co 30/11

p o s t a n a w i a: zażalenie odrzucić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16.07.2012 r. wydanym na posiedzeniu jawnym Sąd Okręgowy oddalił wniosek M. S. o ustalenie, że orzeczenie sądu zagranicznego nie podlega uznaniu oraz orzekł o kosztach postępowania.

W terminie tygodniowym pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o uzasadnienie postanowienia, które zostało mu doręczone w dniu 26.07.2012 r. (k. 150). Od powyższego orzeczenia pełnomocnik powoda wywiódł apelację, którą wniósł do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 9.08.2012 r. (k. 152).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 1148¹ § 3 k.p.c. na postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie ustalenia, że orzeczenie podlega lub nie podlega wykonaniu przysługuje zażalenie. Termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od daty doręczenia stronie (jej pełnomocnikowi) orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 394 § 2 k.p.c.). Skoro zaskarżone orzeczenie wraz z uzasadnieniem zostało doręczone pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 26.07.2012 r., to termin do wniesienia środka zaskarżenia upłynął w dniu 2.08.2012 r. Tym samym zażalenie wnioskodawcy (błędnie nazwane apelacją) wniesione dopiero w dniu 9.08.2012 r. jako spóźnione podlegało odrzuceniu. Na marginesie zważyć należy, że mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania mu biegu i rozpoznania we właściwym trybie (art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c.)

Mając zatem na rozwadze powyższe, jak i treść art. 373 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

mw